

Κορίννα Φραγκιαδάκη

Γεννήθηκα το 1969 στην Αθήνα από γονείς καθηγητές Φιλολογίας. Αποφοίτησα με άριστα από την Ιατρική Σχολή του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών. Είμαι διδάκτορας της Ιατρικής του Πανεπιστημίου Μονάχου, με υποτροφίες και πολυάριθμες επιστημονικές παρουσιάσεις. Εργάζομαι ως Επιμελήτρια Βιοπαθολογίας στο Ε.Σ.Υ.

Ασχολούμαι ιδιαίτερα με την ποίηση και τη συγγραφή διηγημάτων. Έχω παρακολουθήσει σεμινάρια Δημιουργικής γραφής. Ποιήματά μου έχουν βραβευθεί σε πανελλήνιους διαγωνισμούς: Β βραβείο σε Διεθνή Διαγωνισμό «ΚΕΛΑΙΝΩ», βραβείο «Πολύμνια στον Πάγκόσμιο Διαγωνισμό «Κ. Καβάφης», βραβείο «Πρωτοεμφανιζόμενης ποιήτριας» σε Πάγκόσμιο Διαγωνισμό της Αμφικτιονίας Ελληνισμού, Γ βραβείο σε Πανελλήνιο Διαγωνισμό «Αλκωνίδες», έπαινος σε διαγωνισμό της Ελληνικής Εταιρείας Alzheimer, τιμητική συμμετοχή στους 33 Ψελφικούς αγώνες Ποίησης της Πανελληνίας Ένωσης Λογοτεχνών. Θεατρικό διήγημά μου παρουσιάστηκε στα πλαίσια Πρακτικής φοιτητών Φιλοσοφικής του Πανεπιστημίου Πεθύμνου, σε συλλογικό τόμο Βραβευμένων από τις εκδόσεις «Ηλιαχτίδα», ενώ ποιήματά μου έχουν δημοσιευθεί στην συλλογή της Εταιρείας Ιατρών Λογοτεχνών «34 Ιατροί γράφουν ποίηση», στο περιοδικό «Κασταλία», και σε συλλογικό τόμο της Ένωσης Λογοτεχνών Βορείου Ελλάδος. Έχω βραβευθεί επίσης με έπαινο στον 2^ο Πανελλήνιο διαγωνισμό στίχου της Ένωσης Σεναριογράφων Ελλάδος, στην οποία έχω παρακολουθήσει το 1^ο Σεμινάριο συγγραφής Σεναρίου το 2022.

Στους στόχους μου η έκδοση των έργων μου και η βαθύτερη ευασχόλησή μου με την συγγραφή.

Ένα σπιτάκι

Ένα σπιτάκι με αυλή σειρεύομαι,
με κήπο ολάνθιστο, χορτάρι αφράτο,
να 'χει πηγή, νερό ολόδροσο,
να 'ναι όλο δέντρα καρπερά γεμάτο..

Να τιτβίζουν τα παιδιά χαρούμενα,
να παίζουν ξέγνοιαστα στην αγκαλιά μας,
καθώς θα ρέει το νερό κρυστάλλινο
τ αυλάκια να ποτίζει και την κερασιά μας...

Ένα σπιτάκι με αυλή σειρεύομαι
μια ξέγνοιαστη γωνιά, παραδεισένια,
Πόρτες-παράθυρα ανοικτά, φως άπλετο,
τα καλοκαίρια του παρχμυθένια.

Να έρχονται σαν ταξιδιάρικα πουλιά οι φίλοι μας
τα βράδια στο σπιτάκι να κουρνιαάζουν
και το πρωί χαρούμενοι, ξεκούραστοι,
με νοσταλγία να μας αγκαλιάζουν..

Να τρώμε στο τραπέζι μας μεσημεριάτικα
του φούρνου του πετρόχτιστου το αχνιστό καρβέλι
κι όλοι μαζί να προσευχόμαστε μη μας αγγίξουνε
του κόσμου του ζηλόφθου φαρμακερά τα βέλη..

Και να χει πάντα το κελάρι μας
ολόδροσο, ευωδιαστό κρασί, για να κερνάμε ,
φιλόξενη αγάπη δίνοντας απλόχερα
στους κουρασμένους οδοιπόρους, σ' όσους συναυτάμε..

©ΚΟΡΙΝΝΑ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ 2017